

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 50. Augustinus Manichæis infestus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](#)

ducebat Astrologos consulere, eorumque Sæculum IV.
libros legere, donec ab horum quoque A. C. 386.
lectione abstractus est consilio sapientissi-
VII. c. 6.
mi Senis, cui nomen Vindicianus, ce-
lebris Medici, qui propria experientia,
quam inanis hæc esset scientia, perspexe-
rat. Erat tunc Augustino amicus inti-
IV. c. 4.
mus, cui persuaserat, ut Manichæus fie-
ret; nam alios quoque seducere satage-
bat. Is, ægrotans, liquefciente animo
diu jacuit, ergo, de vita ejus conclama-
tum, rati, sui ipsius nescium baptiza-
runt; ubi mentem recepit, Augustinus
in baptismum ludebat, quem mentis im-
pos accepisset; at ægrotus, his jocis cum
horrore rejectis, paucos post dies Gratiae
Divinæ Fidelis vivis excessit. Augusti-
c. 13. c. 14.
nus annum ætatis circiter vigesimum sex-
tum agens duos, tresve libros de pul-
chritudine, & decoro scripsit, quæ opus-
cula hodie non supersunt.

§. L.

Augustinus Manichæis infestus.

Tandem Augustinum fabularum, quas
Manichæi de Mundi Oeconomia,
corporum Cœlestium, & Elementorum
natura narrabant, fastidium subiit. *Hæ*
scientiæ, inquiebat: Religioni necessariæ
non sunt, hoc vero summe necessarium, ne
mentiamur, aut ea, quæ nescimus, compre-
bendere nos jactemus; præsertim si quis,
Eee 2 ut

Sæculum IV. ut Manes, talia a Spiritu S. edoctus vide-
A. C. 386. ri velit. Magis palato arridebant ratio-

6. 3. n. 6.

nes, quas Mathematici, & Philosophi circa Eclipses, solstitia, & astrorum cursum reddebant. Inter Manichæos Episcopus, nomine Faustus, a Sectariis suis jactabatur vir incomparabilis, in omni scientiarum genere excellentissimus. Diu exspectatus, tandem Carthaginem advenit, ubi Augustinus artem Rheticæ auditoribus explicabat. Ubi colloqui datum, Augustinus expertus est virum suavis aliquid, & facundiæ singularis, qui autem ea tantum proferret, quæ alii Manichæi, & nihilo melioribus innixa fundamentis; eo solo discrimine, quod facilius, & ornatus eloqueretur. Aliud erat, quod quærebat Augustinus, & ingenium solidum inani specie pasci non potuit. Omnis Fausti scientia eo absolvebatur, quod aliquas Ciceronis orationes legisset, paucas Senecæ, & libros Manichæorum, quotquot exstabant, latine scriptos. Dum autem Augustinus se illius opera ad veritatem abstrusissimam de Solis, Lunæ, aliorumque corporum cœlestium motu penetraturum sperabat, Faustus ingenuè edixit, se his quæstionibus intelligendis non studuisse. Videns igitur, quam parum spei suæ satisfecisset Manichæorum famosissimus, ejus Sectæ omnes anno vi-

tæ vigesimo nono aversari cœpit. Tunc amici

VIII.
vide-
ratio-
ni cir-
arfum
opus,
batur
arum
tatus,
Augu-
s ex-
Augu-
allo-
utem
chæi,
ntis;
x or-
quod
i soli-
Om-
quod
pau-
rum,
Dum
d ve-
unæ,
motu
genue
endis
n p.
orum
io vi-
Tunc
apnici

SIRIC. P. VALENT. II. THEOD. & MAX. IMP. 805

amici Augustino suaserunt, ut Romam Sæculum IV.
se conferret, ibidem docturus Rhetori- A. C. 386.
cam, quod Romani eloquentiæ studiosi
gratiori animo quam Carthaginenses in
Magistrum futuri essent. Navem ingres- c. 8.
sus est invita Matre, quam amicum ad
portum deducendi simulatione decepit.
Romæ Augustinus febri correptus in ex-
tremum vitæ periculum deductus est;
baptizari tamen non petiit. In domo c. 9.
Manichæi hospitabatur, non enim tam c. 10.
cito veteri hominum amicitiæ valedice-
re poterat, quamvis veritatem inter eos
inveniri posse desperasset; nec ei in
mentem veniebat eandem in Ecclesia
Catholica quærere, tanto erat contra Ca-
tholicos præjudicio. Igitur ad eam de-
volutus est cogitationem, forte inter Phi-
losophos Academicos, qui de omnibus
dubitabant, veram residere sapientiam,
& ædium Domini credulitatem sæpius
reprehendebat, quod Manichæorum fa- c. 13.
bulis plenam fidem adhiberet. Inter
hæc advenero, qui jussu Civitatis Me-
diolanensis a Symmacho Præfecto Roma-
no Rheticæ Professorem petierunt;
Augustinus, Manichæorum favore adju-
tus, hanc Cathedram obtinuit, post-
quam pronuntiata oratione suæ eloquen-
tiæ specimen dedisset. Itaque anno 384.
annos natus triginta, Mediolanum ve-
nit.

Ecc 3

§. LI.